

[Hagen Hagensen.]

smule fornøft er ved at være på vej, men vi kan jo nok ikke gøre det hele på én gang.

Jeg ved ikke, hvem af forslagsstillerne der skal være ordfører, men hvis det er den traditionelle ordfører, som partiet har vedrørende skatteforslag, så kunne der vel være grund til, at han for sit eget vedkommende overvejede dette forslag med den begrundelse, man har givet det.

Melchior (CD):

Centrum-demokraterne har en indstilling, der svarer til såvel finansministerens som de hidtidige ordføreres: at vi ikke kan støtte forslaget, og at vi deler nogle af de begrundelser, der her er fremført, både om princippet i parlamentariske kommissioner, fristen, der gives, og andet. Vi har heller ikke noget ønske om en udvalgsbehandling og tror ikke engang, at forslagsstillerne vil være tjent med en sådan, men vil selvfølgelig deltage sagligt og alvorligt i en eventuel udvalgsbehandling.

Foranlediget af hr. Risgaard Knudsens bemærkninger om regeringens bevægelsesfrihed vil jeg gerne gøre den bemærkning, at den handlefrihed og bevægelsesfrihed, som regeringen har, har partierne jo også. Der er ikke noget nyt kabinet, som der har været talt en del om. Der er ikke nogen ny alliance. Der er ikke nogen ny blok. Og da den heller ikke er der, så kan den heller ikke have nogen farve. Og da den ikke har nogen farve, så kan den allermindst være sort. Men det er jo dejligt med sådan nogle slagord.

Jeg vil bare sige, at både dette forslag og andre forslag, der måtte komme, vil blive behandlet så sagligt, som vi nu formår det, de grænser må vi jo alle bøje os for. Men der er ikke nogen underhåndsaftaler eller løfter eller forpligtelser, som ikke klart er fremgået, og derfor kan alle, der råber slagord om det modsatte, hermed føle sig beroliget, også for vort partis vedkommende.

Ømann (SF):

Nej, jeg vil da godt tro, der ikke er noget kabinet — det skulle da være et rædselskabinet. Men skal vi ikke bruge betegnelsen „den sorte femkant“? Det synes jeg er morsommere.

Der står i grundlovens § 51, som lovforslaget så voldsomt henviser til:

„Folketinget kan nedsætte kommissioner af sine medlemmer til at undersøge almen vigtige sager. Kommissionerne er berettigede til at fordre skriftlige eller mundtlige oplysninger såvel af private borgere som af offentlige myndigheder.“

Jeg ved ikke, om forslagsstillerne har forestillet sig, at vi skulle have hr. Glistrup ind i kommissionen og afgive en beretning om, hvor elendig indkomstbeskatningen var, og hvilke fiduser der kunne laves med den. Hvis det er tilfældet, så undrer det mig lidt, for hr. Glistrup har beklaget sig over, at han i den kommende tid vil have meget lidt tid til folketingsarbejdet, hvis han skal møde i retten, så det kan vel ikke være det, der er hensigten.

Må jeg i øvrigt sige, at jeg synes, det er en uskik i tide og utide at foreslå disse kommissioner nedsat, og da i særdeleshed i henhold til grundlovens § 51. Det forstår jeg slet ikke. Men partierne vil jo komme med deres forskellige skatteplaner, nu regeringen er kommet med sine, og jeg tror, der vil dukke andre op. Jeg kan i hvert fald love et bidrag fra socialistisk folkeparti, men jeg kan også love at ville stemme imod dette forslag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg kan da kun sige, at formålet er smukt. At prøve på igennem skattelovgivningen at undgå personlig ulykke og stress, ja, det vil vi da gerne være med til fra vort partis side. Men jeg gad vide, om dette netop er vejen for at nå dette mål.

Vi er på det rene med, at indkomstskatten på en eller anden måde må nedsættes, i alt fald så marginalbeskatningen for mellemindkomster nedsættes, men fjerne indkomstbeskatningen, som den er i øjeblikket, uden at sætte nogen anden i stedet, og det finder vi ikke det her fremsatte forslag egnet til, det finder jeg ganske utopisk. Vi finder det stadig rimeligt i kristeligt folkeparti, at de, der har meget, også skal yde meget til samfundets husholdning. Det er en politik, som vi står på, og som vi agter at blive stående på. Men vi er enige med forslagsstillerne i, at vi må prøve på at finde en vis balance i indkomstbeskatningen, den balance, der gør det ønskeligt for den enkelte at øge sin indtjening, fordi der bliver en antagelig